

Kinderen zijn een brug naar de hemel, levenswijsheid uit Perzië

Verschrikkelijk, wat een puinhoop als ik mijn werkkamer inloop. Ik zoek het hoognodige en ren snel de kamer uit! Een stemmetje binnen in mij zegt, dat ik echt moet beginnen met opruimen.

Ik zal wel moeten, want mijn echtgenoot is al bijna klaar met de renovatie van de andere zolderkamer. Daarna wil hij doorpakken naar de ‘achterkamer’, mijn werkkamer dus.

Iedere keer als ik besluit om een begin te maken aan het schiften van de enorme bergen papier, lees archiefmateriaal, komt er weer iets tussen. Dat heb je, als je vrijwilligerswerk doet in een ... bibliotheek. Af en toe gebeurt het, dat er elders mensen gaan verhuizen of hun zolders opruimen. Dan kom ik in beeld, die ene die in Houten een bibliotheek beheert. Wéér een excuus om met iets anders bezig te zijn dan mijn eigen spullen op te ruimen. En daar ga ik weer op pad naar een adres, waar dozen vol boeken en bijzonder inventaris hun weg naar Houten zullen vinden. Vaak zit er ook spul bij, dat niet wordt opgenomen in de catalogus. Dan bieden wij die aan aan eigen personeel, andere instellingen en bezoekers. Vervolgens is de kringloopwinkel aan de beurt.

Verbinding met bijzondere mensen

Dan krijg ik een mail, of ik uit wil kijken naar een klein boekje, een kadootje van oud minister mw Til Gardeniers-Berendsen. Ja, dat boekje heb ik in handen gehad en het verbaasde me, dat dit boekje door de schenker niet zelf werd gehouden. Ach ja natuurlijk, zij moest alles zo snel leegmaken in de woning vanwege de verkoop ervan, dat de verdeling van de boeken aan mij werd overgelaten. Ik zou het boekje gaan zoeken met een collegaatje en het apart leggen. Het betrof een boekje met levenswijsheid uit Perzië: Kinderen zijn een brug naar de hemel. Mevrouw Gardeniers had dit boekje als dank geschonken aan mevrouw Ita Amahorseija, mediaspecialist bij het Anne Frank Huis in maart 2000. Dit “Voor je “voorlichtende” steun in moeilijke tijden! Bedankt, Itha! Til Gardeniers”. Alweer 14 jaren geleden.

Twaalf stapels moet ik doorworstelen

Allemaal leuk en aardig, maar mijn eigen werkruimte schreeuwt ook om aandacht. Ik begin maar bij de werktafel bij het raam, die inmiddels na jaren is dichtgegroeid met stapels paperassen, boeken, foto's, DVD's en andere prullaria. Als je iets uit de ene stapel papier wilt halen, moet je uitkijken dat de stapel ernaast niet gaat schuiven. Een domino effect met omvallende, verschuivende papierladingen!!!! Vervolgens maak ik weer nieuwe stapels en dan lijkt het allemaal weer netjes opgeruimd. Wie oh wie houdt wie voor de gek?

Twaalf stapels moet ik doorworstelen om daarna het besluit te nemen: die gaat in de bak voor MIKS/MKC, de bak van Gunung Batu/KND, de bak van de kringloopwinkel, de bak van privezaken of de tas van papier weggooiden. Wonderbaarlijk gaat het me steeds makkelijker af om de tas van papier weggooiden te vullen.

Een prachtige preek over geloofskeuze

Bij stapel 4 kom ik veel zaken tegen van de bibliotheek in Houten. Toespraken en preken ... heb ik die titel niet eerder gezien? Een preek van predikant Verry Patty met de titel: **Kinderen zijn een brug naar de hemel (levenswijsheid uit Perzie)** Lukas 18, 15-17 & Johannes 14, 6. Een prachtige preek over geloofskeuze, het Evangelie als “supra-nationale kracht” en de aanraking, waarom ouders willen dat Jezus hun kind aanraakt. Het betreft de preek bij een doopdienst op Reformatiedag, Amsterdam 31 oktober 2004. Alweer 10 jaren geleden.

We ontstijgen politiek, religie, cultuur en verbinden ons met levenswijsheden uit de antieke wereld van Perzie. Ik deel graag enkele uitspraken: “alleen wie ons dierbaar is sterft altijd te vroeg” “Een gebroken arm kan nog werken, een gebroken hart niet.” en “Wie nooit leed heeft aanvaard, heeft het nooit gemakkelijk gehad”.

Zo vind je nog eens wat als je juist van alles weg wilt gooien.

Ellen Hitipeuw-Palyama, Amstelveen 28 oktober 2014
(met dank aan Ita Amahorseija voor de puntjes op de ‘i’)